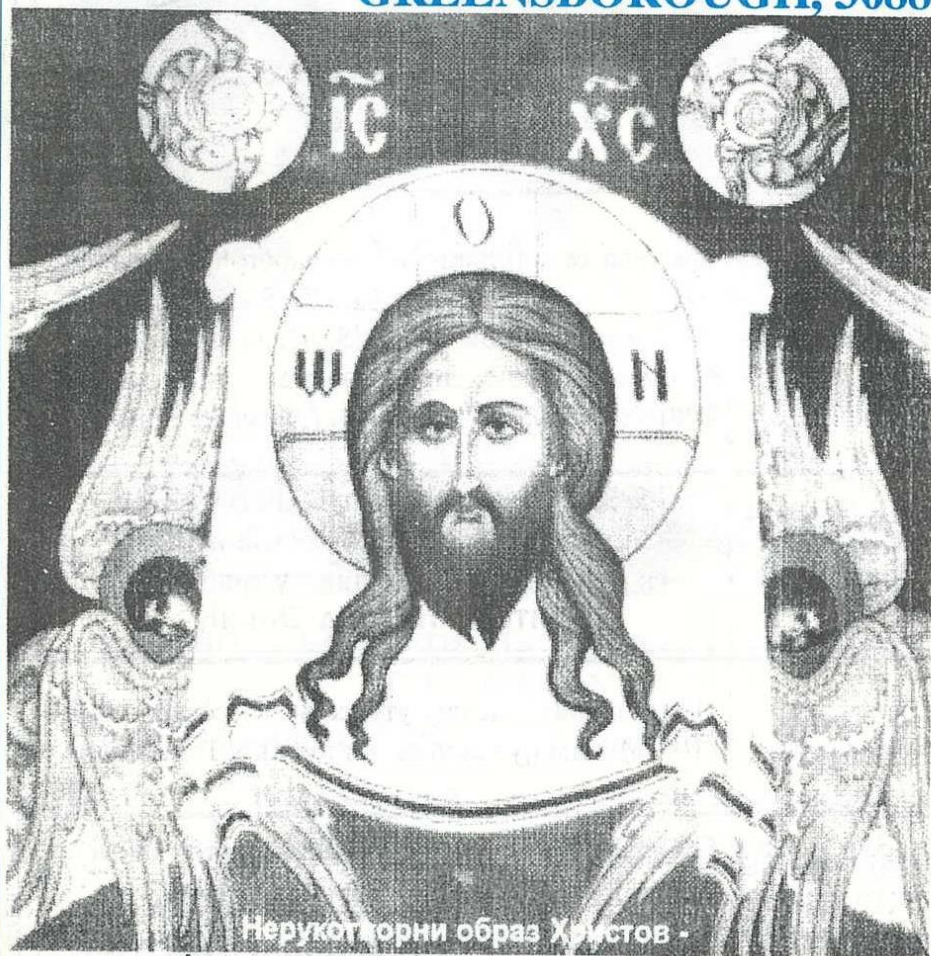

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
ЦРКВЕНО-ШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ
"СВЕТИ САВА"

212. Diamond Creek Rd.
GREENSBOROUGH, 3088

Нерукотворни образ Христов -
Фреска у храму Св.Саве, Greensborough

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Published Quarterly

SVETOSAVNIK

 Published by Serbian Orthodox
Church

"St. Sava" - Melbourne

With the blessing of His Grace

Bishop SAVA

(New Grachanica Metropolia)

СВЕТОСАВНИК

Издање Српске

православне цркве

"Свети Сава" - МЕЛБУРН

са благословом Њ.П.

Епископа Г. САВЕ

(Новограчаничка Митополија)

ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА
о. ДРАГОМИРА ШИПОВЦА
9432 3048
СРПСКА
ШКОЛА
"СВ. САВА"

 Настава се одржава у Greensborough сваког
петка вече. За већу децу од 7,15 - 8,30 часова.

За мале од 8,30 до 9,45. Дечи се предаје:

Српски језик, веронаука и историја.

Учитељи: Марина Челебић и о. Драгомир Шиповац

ФОЛКЛОРНА
ГРУПА
"АВАЛА"

 Пробе се одржавају сваког петка вече у
Светосавском дому - Greensborough,
са почетком у 7. часова - у три групе.

Учитељ: Никола Јовић

СРПСКИ
ПЕНЗИОНЕРИ

 Пензионери сесастају уторком - Greensborough
(10 - 3) и имају зеједнички ручак у 1. по подне

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ
ЦРКВЕНИХ
ПРОСТОРИЈА
GREENSBOROUGH: Велика и мала сала

Александар Лукић 9465 0993
CARLTON: Лазо Јузбашић: 9354 2498

Телефон председника г. Илије Чубрило: 9459 5552

**Његовој Светости Патријарху Српском
Г.Г. ПАВАУ,**

**Преосвећеном Епископу нашем Г.Г. САВИ,
Браћи свештеницима и свештеномонасима,
као и свима вама побожна браћо Срби
честитамо свете празнике**

Христовог васкрсења

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!-ВАИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА АПРИЛ

Субота 11. **Врбица.** Вечерње у 7 сати и освећење врбице са трократним опходом око цркве.

Недеља 12. **Цвети.** Св. Литургија и причешће у 10. сати.

Четвртак 16. Велики четвртак: Св. Литургија у 10. сати, а увече у 7. сати Велико бденије са читањем 12. јеванђеља Христовог страдања.

Петак 17. Велики петак: Ујутру у 10. сати **Царски часови** и украшавање Христовог гроба. Увече у 7. сати Вечерње и изношење **Свете Паштанице**.

Субота 18. **Велика субота.** Св. Литургија и причешће у 10 сати.

Недеља 19. Васкрс. У поноћ **Васкрсење** и опход око светог храма са упаљеним свећама.

Изјутра у 10. сати св. Литургија.

Понедељак 20. Васкршњи понедељак. Служба у 10. сати.

Недеља 26. **Томина недеља.** Св. литургија у 10. сати

МАЈ

Недеља 3. Недеља Мироносица. Св. Литургија у 10.

Среда 6. Св. Великомученик Георгије - Ђурђевдан
Служба Божија у 9. и резање славских колача пре и после Службе.

Недеља 10. Недеља Раслабљеног и Спаљивање мошти св. Саве. Св. Литургија у 10. часова.

Недеља 17. Недеља о Самарјанци. Св. Литургија у 10.

Недеља 24. **Св. Кирило и Методије.** Св. Литургија у 10.

БОГОСЛУЖЕЊА У НОВОЈ ЦРКВИ - ГРИНЗБОРО

Велики четвртак (16. април)

На Велики четвртак бденије са читањем 12. јеванђеља о Христовом страдању почиње у 7. сати

Велики петак (17. април)

Ујутру су царски часови у 10. сати и украшавање Христовог гроба, а увече у 7. сати биће Вечерње и изношење Свете Плаштанице.

Велика субота (18. април)

Изјутра у 10. сати биће Св. Литургија и причешће оних који су се спремили за ову Свету Тајну.

Васкрс (19. април)

У поноћ ће се служити Васкрсење, а изјутра Св. Литургија у 10. часова.

Св. Ђорђе - Ђурђевдан (6. мај)

Служба Божија у 9. сати, а пре и после ће бити резање славских колача.

РАДОВИ НА ЦРКВИ

Током тромесечја је било затишје што се тиче радова у цркви и око ње. Једино је крајем децембра привремено постављен мозаик изнад улазних врата, па пошто није било урађено даfino изгледа, опет је крајем фебруара прописно урађен. Тај посао су обавили: Раде Оклобџија, Вито Обрадов и Манојло Поповић.

Мозаик заиста дивно изгледа и украшава спољшни зид нашег светог храма. Поклонио га је Петар Трпевски.

ВРАТА: Требала су стићи крајем новембра, а стигосхе тек 20. марта. Таквих врата не мислим да има и једна црква у Аустралији. Улазна врата са рељефом је поклонио Драган Николић, а мала са стране Саво и Радмила Самарџић.

Средином фебруара су постављени ормари у олтар, које је поклонио г. Ђорђе Маринковић, воду је спровео Ђорђе Ђурковић, а струју Младен Младеновић.

Детаљ црквених врата - Распеће Христово (бакар)

СА ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ

Скупштина је одржана у недељу 15. марта 1998. Присутно је било 56 чалнова, а 23 су послала пуномоћ. Иначе, ЦШО има 109 финансијских чланова. Скупштину је врло успешно водио г. Јован Пјевач. Рад и ред је био достојанствен, како и приличи црквеној заједници. После извештаја о раду, константовано је да је била успешна ова година, а приход од 280 хиљада долара доста говори.

Скупштина је одлучила да се на Видовдан почне са регуларним служењем у новој цркви, али да се и у Калтону служи два пута у месецу, за једно време. С Владиком ће се усагласити о датуму освећења.

На крају је изабрана нова управа на челу са председником Ц.Ш.О. г. **Илијом Чубрило**.

Витомир Обрадов

Алекс Шиповац

Манојло Поповић

Радс Оклобџија

Никола Вујанић

Саво Чубрило

Милијан Кулинчевић

Зоран Јаковљевић

Данило Булатовић

Зоран Радосављевић

Глигорије Хешков

Радмило Б. Живковић

Александар Лукић

Лазар Јузбашевић

Миле Косановић

Штепан Кешић

Бошко Цвијетић

Живадин Петровић

Бранко Рупар

Лазар Марјановић

НОВА УРАВА К.С.С. "ОГЊЕНА МАРИЈА"

Председница - Милка Поповић

Бранка Ђорђевић

Смиља Марјановић

Драгица Кешић

Јела Булатовић

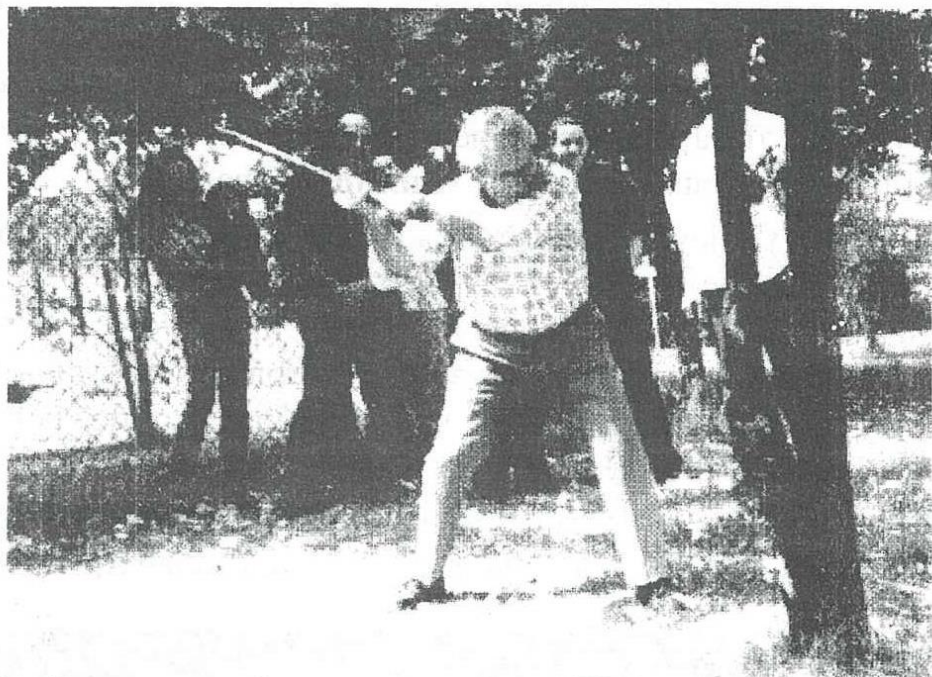
Пени Ковачевић

СА СЛАВА И ПРОСЛАВА

БАДЊЕ ВЕЧЕ: Рано ујутру се ужурбано радило. Црква се чистила, сала сређивала и остало потребно. А као прва ствар, председник г. Драган Триван је узео секиру, нашао погодан цер, прекрстио се и усекао Бадњак у црквеном "забрану". Затим јеисти окићен, слама прострта и спремљене гранчице са сламом за 1000 особа. Вредно је похвалити и захвалити се породици Мића Ковачевића и Нина Стојановића, као и свештениковој породици који су цео дан радили док се није све потребно завршило. Увечесе служило Вечерње, освештао Бадњак, а онда у полумрак га је свештеник свечано запалио, што је изгледало заиста величанствено и на радост окупљених, а посебно деце.

БОЖИЋ: Ове године је по први пут служено за Божић у новој цркви. Своје посете нас је удостојио Њ.П. епископ Г. Сава. Током Свете архијерејске литургије произвео је за чтеца Ђака Даниела Радосављевића.

ЦРКВЕНА СЛАВА: Храмовну славу смо прославили 2. фебруара. Требао је и овог пута доћи Владика, али услед болести није могао да дође. Домаћин славе је био г. Манојло Поповић, а за догодине се примио г. Раде Јоветић. После Свете литургије прешло се у Светосавски дом на послужење, а храну за све госте је поклонио домаћин. Током ручка школска деца су рецитовала о Светом Сави, а фоклорна група одиграла неколике српске игре. Све у свему, било је присутно око 450 особа. Домаћин школске славе је био Александар Станковић, а за догодине се примила Александра Гашић.

На Бадњи дан ујутру, председник ЦШО г. Драган Триван, иако 82 године, поранио је да убере Бадњак.

Са црквене славе

ПРВО КРШТЕЊЕ У НОВОЈ ЦРКВИ

Стара је изрека: Ко ће као Бог!? И заиста Бог даде да се у новој Лазарици крсте деца задужбинара ове цркве Милана и Драгана Николића: **Филип и Јован**.

Свету тајну је обавио належни парох прота Драгомир Шиповац у недељу 1. марта 1998 године. Скупило се близу 200 гостију, па се веселило у малој црквеној сали у Гринзборо до касно уноћ, уз богату трпезу и одличну музику, а за ову специјалну прилику браћа су позвала Мирослава Илића да весели госте.

Крштење Филипа и Јована честитамо: деди Мишу, баби Ружи, родитељима: Милану и Биљани, као и Драгану и Виолети.

Породица Николић

пре олтаром новог храма са кумом Душаном Дрезгићем

ШТА ТРЕБА НАПРАВИТИ КОД ЦРКВЕ ДА БИ СЕ МОГЛА ОСВЕШТАТИ

* Прво треба поставити **гранитне плочице** на патос. Тога посла се прихватио Раде и Момо Глоговац, што би био њихов прилог цркви у вредности од преко 10 хиљада долара. Очекујемо да ће то урадити током маја месеца.

* Кад се заврши патос, моћи ће се завршити **свећњаци**, што ће да уради Горан Јаковљевић, док је материјал поклонио Драган Николић.

* Истовремено ће се радити **надстрешнице од бакра** изнад свећњака, што ће морати да плати Ц.Ш.О. сигурно око \$ 3000.

* Наши фарбари ће офарбати завршну руку.

* Живописање би требало бити готово око Видова дана, или током јула месеца, што се тиче олтара и иконе су све већ откупљене од стране парохијана ове цркве.

* Наручити да се прави **8. столица** за наше старе, што ће коштати преко 3 000 долара.

Тиме би се мање више завршили унутрашњи радови.
Сад би дошли на ред вањски радови:

* Постављање плоча од **blue stone** на улазне степенице и око темеља цркве, што је процењено да би коштало \$8000.

* Постављање **paving-a** око цркве, кога има око 230 квадратних метара, што ће се морати вероватно платити и за материјал и за руке близу 15 хиљада долара.

Као што видите, још доста треба, али смо уверени да ћете сви помало одвојити, као што сте и до сада чинили.

До сада је иначе градња цркве коштала око \$ 750 000.

НАСТАВЉАМО СА ФРЕСКАМА У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ" - GREENSBOROUGH

На седници између управе ЦШО и уметника Андреја Сисољатина у понедељак 19. јануара 1998. одлучено је, и погођено, да се живопише олтарски део цркве.

Да би се тај део живописао узеоће најмање пет месеци, то јест до Видова дана. Предвиђео је да се живопише 44 лика светитеља и угодника Божијих. У олтару ће бити свети архијереји Христове цркве и причешће апостола, а испред свети Цар Константин и Царица Јелена; свети Краљ Српски Милутин и свети Цар Српски Урош.

Да би се упознали са светитељима који ће бити на олтарским зидовима, најсветијем делу цркве, и испред олтара, доносимо вам кратки опис њиховог живота.

СВЕТИ КИРИЛО И МЕТОДИЈЕ: Браћа рођена, родом из Солуна, од родитеља знаменитих и богатих, Лава и Марије. Старији брат Методије као официр проведе 10 година међу Словенима (Македонским) и тако научи словенски језик. По том се Методије удаљи у гору Олимп и предаде монашком подвигу. Ту му се доцније придружи и Кирил (Константин). Но када Хазарски цар Каган потражи од цара Михаила проповеднике вере Христове, тада по заповести царевој ова два брата буду пронађени и послати међу Хазаре. Убедивши Кагана у веру Христову, они га крстише са великим бројем његових доглавника и још већим бројем народа. После извесног времена они се врате у Цариград, где саставе азбуку словенску од 38 слова, и почну преводити црквене књиге с грчког на словенски.

На позив кнеза Растислава оду у Моравију, где веру благочестиву распространише и утврдише, а књиге умножише и дадоше их свештеницима, да уче омладину. На позив папе оду у Рим, где се Кирил разболе и умре 14. фебруара 869 године. Тада се Методије врати у Моравију и потруди се до смрти на утврђењу вере Христове међу Словенима. По његовој смрти - а упокоји се у Господу 6 априла 885 године - ученици његови, Петочисленици, са светим

Климентом као епископом на челу, пређоше Дунав и спустише се на југ, у Македонију, где, из Охрида, продужише међу Словенима посао, започети Кирилом и Методијем на северу. *Славе се 24. маја по новом календару.*

СВЕТИ ГРИГОРИЈЕ БОГОСЛОВ, архиепископ цариградски. Рођен у Назианзу од оца јелина и мајке хришћанке. Пре крштења учио се у Атини заједно са св. Василијем Великим и Јулијаном Одступником. Често је он прорицао Јулијану, да ће бити одступник од вере и гонитељ цркве, што се и збило. На Григорија је нарочито много утицала добра му мајка Нона. Када заврши своје учење Григорије се крсти. Свети Василије рукоположио га за епископа Сасимског, а цар Теодосије Велики ускоро га позове на упражњени престо архиепископа Цариграда.

Саставио је многобројна дела, од којих су му најславнија она из Богословља, због чега је назват Богословом. Нарочито је знаменито по дубини његово дело Беседе о Светој Тројици. Још је писао против јеретика Македонија, који је криво учио о Духу Светоме (као да је Дух створење Божије), и против Аполинарија, који је криво учио, као да Христос није имао човечије душе него да му је божанство било место душе. Писао је такође против цара Јулијана Одступника, свог негдашњег школског друга. 381 године када наста у Сабору распра око његовог избора за архиепископа, он се повуче сам изјавивши: "не могу нас лишити Бога они који нас лишавају престола". За тим напусти Цариград, оде у Назијанз, и тамо проживе до смрти у повучености и писању корисних књига.

Иако је целога живота био слаба здравља, ипак је доживео 80^у годину. Мошти су му доцније пренете у Рим, а глава му се налази у Успенском Сабору у Москви. Био је и остао велико и дивно светило цркве православне, како по кротости и чистоти карактера, тако и по ненадмашној дубини ума. Упокојио се у Господу 390 године, а *празнује се 7. фебруара.*

ИСУС ХРИСТОС - АРХИЈЕРЕЈ: Господ Исус Христос је глава цркве и њен оснивач. Од њега све полази и к њему иде. На Светој литургији се причешћујемо и с Господом сједињујемо. Због тога ћемо изнад Проскомидије имати лик Господа Христа у архијерејском

одјејању са два анђела који му служе.

СВЕТИ ГРИГОРИЈЕ ДВОЈЕСЛОВ: Син сенатора Гордијана, и сам по том би сенатор и началник града Рима. Но чим му се отац упокојио он се преда духовном животу. Од свог великог богатства сагради шест манастира у Сицилији и седми у самоме Риму у част апостола Андреје, у коме се и постриже. Силвија, мајка његова, такође се замонаши у једном женском манастиру. По смрти папе Пелагија изабран би Григорије за папу. Он бежаше од те части и власти и кријаше се по горама и гудурама, но Господ га проказа онима који га тражаху на тај начин што се појави стуб огњен од земље до неба на оном месту где се Григорије кријаше. Беше необично милосрдан. Све своје доходке употребљаваше на склоништа бедних и на гостопримство. Често пута призиваше бедне људе и служаше им око трпезе. Бавио се и писањем корисних књига. Двојеслов, или Сабеседник, он се и назива зато што је написао књигу под тим именом, у којој је изнео врлине и чудеса италијских светитеља. Саставио је и службу **Преждеосвештених дарова**, која се служи средом и петком часног поста. Његов архиђакон Петар виђао је голуба где лети изнад његове главе кад је седео и писао. Представио се Господу 604. год. *Слави се 25. марта.*

СВЕТИ АПОСТОЛ ЈАКОВ, БРАТ ГОСПОДЊИ. Назива се братом Господњим зато што је био син праведног Јосифа, обручника Пресвете Богородице. Када праведни Јосиф беше при смрти, он подели имање својим синовима, па хтеде оставити један део и Господу Исусу, сину Пресвете Дјеве Марије, али се сва браћа овоме успротивише не сматрајући Исуса братом својим. Јаков љубљаше веома Исуса, и зјави, да ће га он узети на свој део. И зато се назива братом Господњим.

Јаков од почетка беше привржен Господу Исусу. Према предању он је и у Мисир ишао са Пресветом Дјевом Маријом и Јосифом онда када је Ирод тражио да убије новорођенога Цара. Чим је чуо за науку Христову св. Јаков почео је по њој живети. За њега се вели да целог живота није јео масти ни зејтина, него да је живео само о хлебу и води. И био је девственик до краја живота. Много је бдио ноћу и Богу се молио. Господ га убројао у 70 апостола.

По васкрсењу Своем славном Господ Исус њему се јавио нарочито, као што сведочи св. апостол Павле (I Кор. 15). Био епископ у Јерусалиму 30 година, и ревностно управљао црквом Божијом. По указу Господа саставио прву литургију, која је била сувише дуга за доцније хришћане, те су је морали скраћивати св. Василије и св. Јован Златоуст.

Обратио многе Јевреје и Јелине у веру Христову. И сами неверни Јевреји дивили су се његовој праведности, и називали га Јаковом Праведним. Но када дође за првосвештеника Анан, он са другим старешинама јеврејским умисли убити Јакова као проповедника Христовог. Једном о празнику Пасхе, када се беше много народа сабрало у Јерусалим, рекоше му старешине, да се попне на кров од храма и да говори против Христа. Св. Јаков се попе и поче говорити народу о Христу као Сину Божијем и истинитом Месији, о Његовом васкрсењу и Његовој вечној слави на небесима. Разјарени свештеници и старешине ринуше га са крова те паде и много се повреди, но још би у животу. У том притрча неки човек те га удари по глави тако силно, да му мозак изађе из главе. И тако сконча мученичком смрћу овај преславни апостол Христов и пресели се у царство Господа свога. Беше Јакову 63 године када пострада за Господа свога. *Слави се 5. новембра.*

СВ. ЈОВАН ЗЛАТОУСТ. Патријарх Цариградски. Рођен у Антиохији 354 године од оца Секунда војводе и матере Антусе. Учећи грчку филозофију Јован се згнуша на грчко незнабоштво и усвоји веру хришћанску као једину и сведелу истину. Би Јован крштен од Мелетија патријарха Антиохијског, а по том и његови родитељи примише крштење. По смрти родитеља замонаши се св. Јован и поче се строго подвизавати. Тада написа књигу "О свештенству", и тада му се јавише св. апостоли Јован и Петар проричући му велику службу, велику благодат али и велико страдање. Када је требао бити посвећен за свештеника јави се ангел Божији истовремено и патријарху Флавијану (после Мелетија) и самом Јовану. А када га патријарх рукополагаше, видеше сви бела светла голуба над главом Јовановом. Прослављен због мудрости, подвига и силе речи, би Јован изабран по жељи цара Аркадија, за патријарха Цариградског.

Шест година управљао црквом као патријарх са несравњеном ревношћу и мудрошћу. Посла мисионаре незнабожачким Келтима и Скитима; сузби симонију у цркви збацивши многе епископе - симонисте; рашири милосрдну делатност цркве; написа нарочити чин св. Литургије, постиди јеретике; изобличи царицу Евдоксију; растумачи Свето Писмо својим златним умом и језиком, и остави цркви многе драгоцене књиге својих беседа. Народ га прослави, завидљивци га омрзоше, царица га два пута посла у изгнанство. У изгнанству проведе 3 године, и сконча на Крстов дан 27. септембра 407 године у месту Коману у Јерменији. Пред смрт опет му се јавише св. апостоли Јован и Петар, као и св. мученик Василиск, у чијој цркви прими последње причешће. "Слава Богу за све" беху његове последње речи, и с тим речима душа се златоустог патријарха пренесе у Рај. Од моштију Златоустових глава му почива у Успенском храму у Москви, а тело у Ватикану у Риму. *Слави се 26 новембра.*

СВ. ВАСИЛИЈЕ ВЕЛИКИ, архиепископ Кесаријски. Рођен у време цара Константина. Још као некрштен учио се 15 година у Атини филозофији, реторици, астрономији и свим осталим светским наукама тога времена. Школски другови су му били: Григорије Богослов и Јулијан, доцније цар одступник. У зрелим годинама крстио се на реци Јордану заједно са својим бившим учитељом Евулом. Био епископ Кесарије Кападокијске близу 10 година, а завршио свој земни живот напунив 50 година од рођења.

Велики поборник Православља, велика луча моралне чистоте и ревности верске, велики богословски ум, велики стројитељ и стуб цркве Божије - Василије се пунозаслужно назива Великим. У црквеној служби назива се **пчелом цркве Христове**, која носи мед вернима и жаоком својом бодје јеретике.

Сачувана су многобројна дела овога Оца Цркве, богословска, апологетска, подвижничка и канонска; исто тако и служба, названа по његовом имену. Ова служба служи се 10 пута у години, и то: 14. јануара, уочи Божића, уочи Богојављења, у све недеље Часног поста осим Цветне, на Велики Четвртак и на Велику Суботу. Мирно се упокојио св. Василије 14. *јануара* 379. године и пресели у царство

Христово.

СВЕТИ МАКСИМ, АРХИЕПИСКОП СРПСКИ. Син слепог деспота српског Стефана и мајке Ангелине Бранковић. Пре монашења име му је било Ђорђе. Замонашен је у манастиру Манасији, задужбини деспота Стевана Високог. Тада су Турци притисли српске земље и он буде принуђен да побегне у Румунију, где га одмах изаберу за архиепископа. Са тог положаја много је помогао српски живаљ у Срему, Банату и Бачкој. У старијим годинама прешао је у Срем и тамо је до краја свога живота управљао српском црквом и заједно са братом Јованом подигао је манастир Крушедол. Измирио је завађене војводе Радула и Богдана и спречио рат међу њима. Био је велики подвижник и непрестано се Богу молио, стално постио и чинио добра дела. Упокојио се у Господу 1516. године. Његове свете и чудотворне мошти почивају у његовој задужбини манастиру Крушедолу. *Слави се 31. јануара.*

СВЕТИ ДАНИЛО, АРХИЕПИСКОП СРПСКИ. Син богатих и богољубивих родитеља. У младости добро васпитан. Краљ Милутин га узео на свој двор, но он из велике љубави према Богу одбегне и замонаши се у Кончулском манастиру украј Ибра. Доцније би игуман Хиландара и претрпео много од пљачкашких латинских крстоносаца. Био епископ Бањски, потом Хумски и најзад архиепископ Српски. Од почетка па до краја био строги подвижник. Имао нарочити дар суза. Измирио краља Драгутина и Милутина, потом Милутина и Стевана Дечанског. Борио се крепко против латина као и против богумила. Под његовим надзором зидани манастири Бања и Дечани. Обновио и сазидао многе цркве. Написао Родослов српских краљева и светитеља. Неуморан у служби Богу до краја живота он се ушпокојио мирно у време цара Душана ноћу 2. јануара 1338 године. Велики јерарх, велики подвижник, велики трудољубац и велики родољуб. *Слави се 2. јануара по новом календару.*

СВЕТИ АРСЕНИЈЕ, АРХИЕПИСКОП ПЕЋКИ. Велики јерарх српске цркве и наследник Светог Саве, Арсеније беше родом из Срема. Још у младости замонаши се и предаде се искрено свесрдном подвигу ради спасења душе. Но чувши за дивну личност и делатност

Светог Саве Арсеније оде к њему у Жичу, где га Сава љубазно прими и уврсти у братство жичко. Видећи ретке врлине у Арсенију, Сава га ускоро постави за игумана Жичке обитељи. Када Мађари навалише на земље српске, посла Сава Арсенија на југ, да тражи за архиепископију неко место склонитије од Жиче. Арсеније изабра Пећ, и ту сагради манастир и цркву светим апостолима, која се доцније прозва црква Вазнесења Господњег. Пред свој други полазак за Јерусалим Сава одреди Арсенија себи за наследника на архиепископском престолу. А када Сава при повратку умре у Трнову, Арсеније навали на краља Владислава, да пренесу тело Савино у српску земљу. Мудро управљаше црквом 30 година, и упокојио се у Господу 28 октобра 1266. године. На олтарном зиду Пећског храма стоји написано: "Господи Боже нашъ воуми, посѣти и благослови храмъ сей.. помните же и мене грѣешнаго Арсениа." Сахрањен ту у пећком храму. *Слави се 10 новембра.*

СВЕТИ САВА, АРХИЕПИСКОП СРПСКИ. Син Стефана Немање, великог жупана српског, рођен 1169. године. Као младић жудео за духовним животом, због чега је одбегао у Свету Гору, где се замонашио и са ретком ревношћу прошао цео подвижнички устав. Немања последује примеру сина, те и он дође у Свету Гору, где се замонаши и умре као монах Симеон. Сава је издејствовао код цара и патријарха независност српске цркве и постао први архиепископ српски. Подигао је, заједно са оцем својим, манастир Хилендар, а потом и многе друге манастире, цркве и школе по земљи српској. Путовао је у два маха на поклоњење светињама у Светој Земљи. Мирно браћу своју завађену око власти; мирно Србе са суседима њиховим, и стварајући српску цркву стварао је кроз то српску државу и културу. Уносио је мир међу све балканске народе и радио је на добро свију, због чега је и био поштован и вољен од свију Балканаца. Народу српском он је дао хришћанску душу, која није пропала са пропашћу државе српске. Скончао у Трнову у време цара Асена, разболевши се после службе Божије на Богојављење 1236. године. Тело му пренесе краљ Владислав у Милешево, одакле га Синан паша дигне и спали на Врачару у Београду 1595. године. *Слави се 27. јануара.*

СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ. Родом из Попова Поља у Херцеговини, од родитеља простих и благочестивих. Од малена беше испуњен љубављу према Цркви Божијој, а када поодрасте оде у Требињски манастир Успенија Богородице и прими монашки чин. Као монах убрзо се прочу због свог озбиљног и ретко подвижничког живота. Јер налагаше на себе подвиг за подвигом, све тежи од тежега. Доцније би изабран и посвећен за епископа Захумског и Скендеријског, мимо своје воље. Као архијереј најпре становаше у манастиру Тврдошу, а одатле као пастир добри утврђиваше стадо своје у вери православној чувајући га од свирепства турског и лукавства латинског. А када би и сувише притешњен непријатељима, и када Тврдош би разорен од Турака, пресели се Василије у Острог, где се тврдо подвизаваше ограђујући стадо своје безпрестаним и топлим молитвама својим. Представи се мирно у Господу 1671 године, оставивши своје целе и целебне мошти, неиструлене и чудотворне до дана данашњег. Чудеса на гробу Светог Василија су безбројна. К његовим моштима притичу и хришћани и муслимани, и налазе исцелења у најтежим болестима и мукама својим. Велики народни сабор у Острогу бива сваке године о Тројицама. *Слави се 12. маја.*

СВЕТИ ПЕТАР ЦЕТИЊСКИ. Рођен 1. априла 1749 године у селу Његушу. Ступио у чин монашки у својој 12 години. По смрти митрополита Саве 1782 године Петар постаде митрополитом и господарем Црне Горе. Сав свој живот, витешки и свети, посветио је овај славни муж своје народу. Унутра је радио свом снагом да измири завађена племена, а споља да одбрани земљу и народ од грабљивих нападача. Успео је и у једном и у другом послу. Прославио се нарочито победом над војском Наполеоновом у Боки и Далмацији. Према себи је био суров а према сваком другом праведан и снисходљив. Живео је у једној тескобној келији, као прост монах, и ако је био кнез над једним народом. Упокојио се 18 (31) *октобра* 1830. године. Његове чудотворне мошти почивају нетљене у манастиру Цетињском. Господ га прослави на небесима и на земљи, као верног и трпељивог слугу Свога.

СВЕТИ ЈОАНИКИЈЕ, ПРВИ ПАТРИЈАРХ СРПСКИ. Родом из

Призрена, и служио најпре као секретар при краљу Душану. Архиепископом постао 1339 године, а 1346 године уздигнут у звање патријарха. Ревносан архипастир и уређивач цркве српске, "**ЗАКОНОВ ЦЕРКОВНИХ ВЕДИКОЕ УТВЕРЖДЕНИЕ**". Упокојио се 1349 године. Његове свете мошти се налазе у Пећкој Патријаршији. *Слави се 16. септембра.*

СВЕТИ ЈЕФРЕМ, ПАТРИЈАРХ СРПСКИ. Као син једнога свештеника од малена тежио за духовним и подвижничким животом. Одбегав у Свету Гору, када су родитељи хтели да га жене. Доцније се вратио и подвизавао се у Ибарској клисури и Дечанима. Када наста многоначалије и борба о првенство у држави, па на жалост и у цркви, Сабор изабра Јефрема за патријарха на место упокојеног Саве 1375 године. Када му је саопштен избор, он се горко заплакао, но није се могао отказати. Он је венчао кнеза Лазара за цара 1382 године, отказао се престола и предао га Спиридону, а он се опет повукао у пустињу; но по смрти Спиридоновој, 1388 године умоли га цар Лазар те се поново прими дужности. Управљао Српском црквом у тешко време косовске пропасти и доцније до 1400 године, када сконча у 88 години свог земног живота, и пресели се ка Господу, кога је љубио. Мошти му почивају у манастиру Пећи. *Слави се на Видовдан 28. јуна.*

СВЕТИ ЦАР КОНСТАНТИН И ЦАРИЦА ЈЕЛЕНА. Родитељи Константинови беху цар Констанције Флор и царица Јелена. Флор имаше још деце од друге жене, но од Јелене имаше само овога Константина. Три велике борбе имаше Константин кад се зацари: једну против Максенција, тиранина у Риму, другу против Скита на Дунаву и трећу против Византинаца. Пред борбу са Максенцијем, када Константин беше у великој бризи и сумњи у свој успех, јави му се на дану пресјајан крст на небу, сав окићен звездама и на крсту стајаше написано: **ОВИМ ПОБЕЂУЈ**. Цар удивљен нареди, да се скује велики крст, сличан ономе што му се јави, и да се носи пред војском. Силом крста он задоби славну победу над бројно надмоћнијим непријатељем. Максенције се удави у реци Тибру. Одмах по том Константин изда знаменити Едикт, у Милану 313 године да престану гоњења хришћана. Победивши Византинце он сагради диван престони

град на Босфору, који се од тада прозва Константинопољ. Но пред тим Константин паде у тешку болест проказну. Жречеви и лекари саветоваху му као лек купање у крви заклане деце. Но он то одби. Тада му се јавише апостоли Петар и Павле и рекоше му, да потражи епископа Силвестра, који ће га излечити од страшне болести. Епископ га поучи вери хришћанској и крсти, и прописа ишчезе са тела царевог. Када наста раздор у цркви због смутљивог јеретика Арија, цар сазва I васељенски Сабор у Никеји 325. године, где се јерес осуди а православље утврди.

Света Јелена, благочестива мајка царева, ревноваше много за веру Христову. Она посети Јерусалим и пронађе Часни Крст Господњи, и сазида на Голготи цркву Васкрсења и још многе друге цркве по Светој Земљи. У својој 80. години представи се ова света жена Господу 327 године.

А цар Константин надживи своју мајку за 10 година, и упокоји се у својој 65 години 337 године у граду Никомидији. Тело његово би сахрањено у цркви Светих Апостола у Цариграду. Св. Цар Константин и мајка му Јелена *славе се 3. јуна.*

СВЕТИ УРОШ, ЦАР СРПСКИ. Син цара Душана. Царовао у тешко време распада царства српског. Кротак, побожан, благ он није хтео силом потчињавати необуздане великаше, међу којима је најнеобузданији био Вукашин, који добре цару главе дође. Мученички пострада добри Урош 15. децембра 1367 године у 31. својој години. Од људи убијен он би од Бога прослављен. Његове чудотворне мошти почивале су у манастиру Јазку у Фрушкој Гори, одакле су за време II Светског рата (1942) пренете у Београд и положене у Саборну цркву поред тела кнеза Лазара и деспота Стефана Штиљановића. За време овога доброга цара сазида је манастир Свети Наум на Охридском језеру; сазида га Урошев великаш Гргур. *Слави се 15. децембра.*

СВЕТИ МИЛУТИН, КРАЉ СРПСКИ. Син Уроша I и краљице Јелене, и брат Драгутинов. Много ратовао бранећи веру своју и народ свој. Ратовао је против Михаила Палеолога зато што је овај био примио унију и присиљавао све народе Балканске и монахе Атонске да и они признаду папу. Ратовао против Шишмана цара Бугарског и

Ногаја цара Татарског, да би земље своје одбранио. Сви ратови његови били су успешни, јер се непрестано Богу молио и у Бога уздао. Сазидао преко 40 цркава. Осим оних у својој земљи, као: Трескавац, Грачаница, Св. Ђорђе у Нагоричину, Св. Богородица у Скопљу, Бањска и т.д. он је зидао цркве и ван своје земље, у Солуну, Софији, Цариграду, Јерусалиму, у Светој Гори. Упокојио се у господу 1320. године. Тело његово показало се ускоро нетљеним и чудотворним. Као такво оно и данас почива у Софији у цркви "Светог Краља". *Слави се 12. новембра.*

СВЕТИ АПОСТОЛ ПЕТАР. Син Јонин, брат Андреје првозваног, из племена Симеонова, из града Витсаиде. Био је рибар, и најпре се звао Симоном, но Господ је благоизволео назвати га Кифом, или Петром (Јов. 1,42). Он је први од ученика јасно изразио веру у Господа Исуса рекавши: **Ти си Христос, Син Бога живог**" (Мат. 16,16) Његова љубав према Господу била је велика, а његова вера у Господа постепено се утврђивала. Када је Господ изведен на суд, Петар га се три пута одрекао, но само један поглед у лице Господа - и душа Петрова била је испуњена стидом и покајањем. После силаска Светог Духа Петар се јавља неустрашивим и силним проповедником Јеванђеља. После једне његове беседе у Јерусалиму обратило се у веру око 3000 душа. Проповедао је Јеванђеље по Палестини и Малој Азији, по Илирику и Италији. Чинио је моћна чудеса: лечио је болесне, васкрсавао мртве; чак и од сенке његове исцељивали су се болесници. Имао је велику борбу са Симоном Валхом, који се издавао за бога, а у ствари је био слуга сатанин. Најзад га је посрамио и победио. По заповести опаког цара Нерона, Симоновог пријатеља, Петар би осуђен на смрт. Поставивши Лина за епископа у Риму и посаветовавши и утешивши стадо Христово, Петар пође радосно на смрт. Видећи крст пред собом он умоли своје целате, да га распну наопако, пошто сматраше себе недостојним да умре као и Господ његов. И тако упокоји се велики слуга великог Господара, и прими венац славе вечне. *Слави се са ап. Павлом 12. јула.*

СВ. АПОСТОЛ ЈАКОВ ЗАВЕДЕЈЕВ. Син Заведејев и брат Јованов, један од Дванаесторице. На позив Господа Исуса оставио је рибарске мреже и оца свога, па заједно са Јованом одмах пошао за Господом. Спадао је међу ону тројицу апостола, којима је Господ

открио највеће тајне, пред којима се преобразио на Тавору и пред којима је туговао пред своје страдање у врту Гетсиманском. После пријема Духа Светога проповедао је Јеванђеље по разним странама, и ходио је по Шпанији. По повратку из Шпаније стану се Јевреји с њим препирати о Светом Писму, па не могући му никако одолети најме некога мађионичара Хермогена. Но и Хермоген, и Филип, ученик Хермогенов, бише побеђени силом истине, коју Јаков проповедаше, и обојица се крстише. Тада га Јевреји оптужише Ироду и наговорише некога Јосију да клевета на апостола. Овај Јосија видећи муженствено држање Јаковљево и чувши његову јасну проповед о Истини, покаја се и поверова у Христа. Но када Јаков би осуђен на смрт, тада и овај Јосија такође би осуђен на смрт. Ходећи на губилиште Јосија мољаше Јакова да му опрости грех клевете. А Јаков га загрли и рече му: "мир теби и опроштај!" И обојица погнуше главе под мач и бише посечени за Господа, кога они љубљаху и коме служашу. Пострада Јаков свети 45. године у Јерусалиму. Тело његово би однето у Шпанију, где му на гробу и до данас догађају се чудесна исцелења. *Слави се 17. апила.*

СВ. АПОСТОЛ ЈОВАН БОГОСЛОВ. Син рибара Зеведеја и Саломије, кћери Јосифа, обручника св. Богородице. Позван Господом Исусом Јован одмах остави свога оца и мреже рибарске, и пође са својим братом Јаковом за Христом. И од тада се није више одвајао од Господа свога до краја. Са Петром и Јаковом присуствовао је васкрсењу кћери Јаинове и Преображењу Господа. На Тајној Вечери ставио је био главу на прси Исусове. Када су сви други били оставили распетога Господа, Јован је са светом Богомајком остао под Крстом. По наређењу Господа он је после био као син св. Дјеви Марији и брижно је служио и чувао до успенија њеног. По успенију св. Богородице отишао је Јован са учеником својим Прохором на проповед Јеванђеља у Малу Азију. Највише се бавио и радио у Ефесу. Својом надахнутом проповеђу и чудотворством он обрати многе у хришћанство и пољуља незнабоштво из темеља. Незнабошци озлојеђени везаше га и послаше у Рим цару Дометијању. Пред царем беше мучен и бијен; но како не нашкоди ни најљући отров, који му дадоше да испије, нити кључало масло, у које га вргоше, цар се уплаши, и сматрајући га бесмртним посла га у изгнанство на острво

Патмос. На том острву св. Јован преведе многе у хришћанство речима и чудесима, и утврди добро цркву божију. Ту написа Јеванђеље своје и Откровење. У време цара Нерве, који даде слободу свима сужњима, Јован се упути поново у Ефес, где проживе неко време утврђујући ту своје раније започето дело. Беше му преко 100 година када се представи Господу. Кад му ученици после отворише гроб, не нађоше тела његовог, али сваке године 8. маја исходио је из његовог гроба неки ситан прах, мирисан и лековит. После дугог, многотрудног и многоплодног живота на земљи пресели се овај љубљени ученик Христов и стуб цркве у радост Господа свога, у мирну и бесмртну радост. *Слави се 9. октобра.*

СВ. АПОСТОЛ АНДРЕЈ ПРВОЗВАНИ: Син Јонин и брат Петров, родом из Витсаиде, и рибар по занимању. Најпре је био учеником св. Јована Крститеља, но када св. Јован указа прстом на Господа Исуса говорећи: гле, јагње Божије! (Јов. 1,36), тада св. Андреја остави свога првог учитеља и пође за Исусом. По том Андреја приведе свога брата Петра ка Господу. По силаску Светог Духа паде у део овом првом апостолу Христовом, св. Андреји, да проповеда Јеванђеље у Византији и Тракији, по том у земљама Дунавским, па у Русији и око Црног Мора, и најзад у Епиру, Грчкој и Пелопонезу, где и пострада. У Византији постави првога епископа у лицу св. Стахија; у Кијеву побобе крст на висини и прорече сјајну хришћанску будућност народу руском; по Епиру, Тракији, Грчкој и Пелопонезу преведе мноштво народа у веру, и постави им епископе и свештенике. У граду Патрасу учини многа чудеса именом Христовим и задоби многе за Господа, међу којима беху брат и жена царског намесника Егеата. Егеат разјарен због тога стави Андреју светог на муке, а потом распе на крсту. Докле год беше жив на крсту апостол Христов говораше корисне поуке хришћанима, који се беху сабрали око крста његова. Хтеде га народ скинути са крста, но он се опре томе. Најзад се апостол поче молити Богу, и при том нека необична светлост обасја га целог. То светлосно обасјање трајаше пола сата, и када оно ишчезе апостол предаде душу своју Богу. Тако сконча свој земни век првозвани апостол, који први од 12 великих апостола позна Господа и пође за Њим. Мошти његове беху пренете у Цариград. Доцније

глава му је пренета у Рим, а једна рука у Москву. *Слави се 13. децембра.*

СВЕТИ АПОСТОЛ ФИЛИП. Родом из Витсаиде крај језера Галилејског, као и Петар и Андреја. Од малена научен Светом Писму, Филип се одмах одазва позиву Господа Исуса и пође за Њим. (Јов.1,43) По силаску Светог Духа Филип је ревнсно проповедао Јеванђеље по многим странама Азије и по Грчкој. У Грчкој хтедоше га Јевреји убити, но Господ га спасе моћним чудесима својим. Тако архијереј јеврејски који се устреми на Филипа да га бије, наједанпут ослепи и сав поцрни. И би земљотрес велики, и земља се раступи и прогута злобне гонитеље Филипове. И друга многа чудеса збише се, нарочито исцелења болних, због којих многи незнабошци повероваше у Христа. У граду Фригијском Јерапољу св. Филип се нашао на заједничком послу јеванђелском са Јованом Богословом, својом сестром Маријамном и Вартоломејом апостолом. Туде би нека опасна змијурина, коју незнабошци храњаху брижљиво и клањаху јој се као Богу. Апостоли Божији молитвом као копљем умртвише ту змијурину. Тиме навукоше гнев помрачених људи. И озлобљени незнабошци ухватише Филипа и распеше га наопако на дрвету, по том распеше и Вартоломеја. У том се земља раступи и прогута судију и многе друге са њим. У великом страху потрчаше људи да скину распете апостоле. Но успеше само вартоломеја да скину жива; Филип пак беше издахнуо. Вартоломеј постави крштенима за епископа Стахија, кога пре тога он и Филип беху исцелили од слепила и крстили. Беше Стахије 40 година слеп. Мошти св. Филипа пренете су доцније у Рим. Пострада овај дивни апостол 86. године у време цара Дометијана. *Слави се 27. новембра*

СВЕТИ АПОСТОЛ ВАРТОЛОМЕЈ. Један од дванаест великих апостола. По свему изгледа, да је Вартоломеј и Натанаил једно исто лице. Удружен са апостолом Филипом и сестром Филиповом, девицом Маријамом - а за неко време и са св. Јованом Богословом - проповедао Јеванђеље најпре по Азији, по том и у Индији и најзад у Јерменији, где је и скончао мученички. У Јерапољу ови свети апостоли молитвом умртвили су велику змију, коју су незнабошци у храму држали и обожавали. То изазва гнев код злобника те Филипа

и Вартоломеја распеше на крст. Због чуда која се десише Вартоломеја скидоше полумртва са крста, а Филип издахну. После тога Вартоломеј оде у Индију, где је проповедао и на индијски језик Јеванђеље Матејево превео. За тим пређе у Јерменију, где исцели кћер цареву од лудила. Но завидљиви брат царев Астијаг ухвати Божијег апостола и распе на крст, па му онда кожу одера и најзад главу посече у Албанопољу Јерменском. Тело његово хришћани чесно сахранише у оловни сандук. Како се над моштима његовим дешаваху многа чудеса, незнабошци узму сандук и баце у море. Но вода донесе сандук до острва липарских, где га епископ Агатон, по открочењу у сну, дочека и сахрани у храму. Свети Вартоломеј јавио се у цркви преподобном Јосифу Песмописцу, одевен у беле ризе, и благословио га Јеванђељем, да би могао певати песме духовне: "нека с језика твога потеку воде небеске мудрости!" Још се јавио и цару Анастасију (491-518) и рекао му, да ће му чувати новосазидани град Дари. Доцније су мошти овог великог апостола пренешене у Беневент па у Рим. Над њима су се дешавала велика и страшна чудеса, *Слави се 24. јуна.*

СВЕТИ АПОСТОЛ МАТЕЈ ЈЕВАНЂЕЛИСТ. Беше Матеј, син Алфејев, најпре цариник (тј закупац и скупљач пореза, или митар), и као таквога виде га Господ у Капернауму и позва: **хајде за мном.** И уставши отиде за њим. (Мат. 9,9.) По том Матеј приреди дочек Господу у својој кући и ту даде повод, да Господ искаже неколике велике истине о своме доласку на земљу. По пријему Светог Духа Матеј свети проповедаше Јеванђеље у Партији, Мидији и Етиопији, земљи црначкој. У Етиопији постави за епископа некога Платона, следбеника свога, а он се повуче у молитвену самоћу у гору, где му се Господ јави. Крсти жену и сина кнеза те земље, због чега се кнез веома расрди, и посла једну стражу да доведу Матеја к њему на суд. Војници одоше и вратише се кнезу говорећи, да чуше глас Матејев али га никако не могоше очима видети. Тада кнез посла другу стражу. Када се и ова стража приближи апостолу, овога облиста светлост небеска, тако силна, да војници не могоше у њега гледати, но испуњени страхом бацише оружје и вратише се. Тада кнез сам пође. Приближивши се св. Матеју, засија од овога такав блесак, да

кнез наједанпут ослепи. Но апостол свети беше милостива срца; он се помоли Богу, и кнез прогледа, - нажалост, прогледа само телесним очима али не и духовним. Он ухвати св. Матеја и стави га на љуте муке. Наиме, у два маха ложаше велики огањ на прсима његовим. Но сила Господња сачува га жива и неповређена. Тада се апостол помоли Богу и предаде дух свој Богу. Кнез нареди те и тело мучениково положише у оловни сандук и бацише у море. Светитељ се јави епископу Платону и рече му о своме телу и сандуку, где се налази. Епископ оде и изнесе сандук са телом Матејевим. Видевши ово ново чудо кнез се крсти и прими име Матеј. Затим остави кнез сву сујету светску и прими чин презвитерски, и богоугодно послужи цркви. Када умре Платон, јави се овоме Матеју апостол Матеј и усаветова га да се прими епископства. И тако он се прими епископства и би пастир добри многе године, док га Господ не позва у царство Своје бесмртно. Св. Матеј апостол написао је Јеванђеље на јеврејском језику, које је убрзо преведено на грчки, и на грчком до нас дошло, док се оно на јеврејском изгубило. За овога Јеванђелиста каже се, да никада није јео месо, него се хранио поврћем и воћем. *Слави се 29. новембра.*

СВЕТИ АПОСТОЛ ЈАКОВ. Син Алфејев и један од дванаест великих апостола. Рођени брат апостола и јеванђелиста Матеја. Сведок истинити речи и чудеса Господа и Спаса нашега Исуса Христа, сведок Његовог страдања, васкрсења и вазнесења. По силаску Светог Духа о Педесетници апостолу Јакову паде у део да проповеда Јеванђеље Христово у Елевтеропољу и околним местима, по том и у Мисиру, где и пострада за свога Спаситеља. Са великом силом, и на речи и на делу, проносио је св. Јаков спасоносну благосвест о ваплоћеном Богу Слову, рушећи идолопоклонство, изгонећи демоне из људи, лечећи сваки недуг и сваку болест именом Господа Исуса Христа. Његов труд и његова ревност крунисани су великим успехом. Многи незнабошци поверовали су у Христа Господа, цркве се оснивале и уредиле, свештеници и епископи постављени. Пострада у Мисиру у граду Острацину будући на крст раслет од незнабожаца. И тако се пресели у царство небеско овај велики и дивни апостол Христов, да бесмртно царује са Царем славе. *Слави се 22. октобра.*

СВЕТИ АПОСТОЛ ТОМА. Један од дванаест великих апостола. Кроз његову сумњу у васкрсење Христа Господа добила се нова потврда тога чудесног и спасоносног догађаја. На име: васкрсли Господ поново се јавио ученицима, да би уверио Тому. И рече Господ Томи: **пружи руку твоју и метни у ребра моја, и не буди неvjеран него вjеран.** И Тома узвикну: **Господ мој и Бог мој** (Јов. 20)! После силаска Св. Духа, када апостоли метаху коцку, где ће ко ићи на проповед, паде коцка на Тому да иде у Индију. Он се мало ожалости, што мораде ићи у тако далеку страну, али му се Господ јави и охрабри га. У индији св. Тома обрати многе, великаше и сиромаше, у веру Христову, и заснова тамо цркву, и постави свештенике и епископе. Између осталих обрати Тома у веру и две сестре, жене двојице кнежева Индијских. **Тертијану и Мигдонију.** Због вере ове две сестре бише намучене од својих мужева, с којима не хтеше живети после крштења свога, и отпуштене. Ослободивши се брака оне поживеше богоугодним животом до смрти. **Дионисије и Пелагија,** најпре верени међусобно, када чуше апостолску проповед, не саживеше се, него се посветише подвигу. Пелагија сконча живот као мученица за веру, а Дионисије беше постављен од апостола за епископа. Кнез Муздије, муж Тертијанин, коме Тома крсти жену и сина, **Азана,** осуди Апостола на смрт, и посла пет војника, који га прободоше са пет копаља. И тако предаде душу своју у руке Христу своме свети апостол Тома. Пре смрти своје и он је, као и други апостоли, био чудесно пренет у Јерусалим на погреб Пресвете Богородице. Но стигавши доцкан, он зажали горко, те по његовој молби откопаше гроб Свете Пречисте, али не нађоше тела у њему. Господ беше узео Матер Своју у насеља Своја небесна. И тако Тома свети тамо својим неверовањем утврди веру у васкрсење Господа, а овде својим одојчењем откри нам чудесно прослављење Матере Божије. *Слави се 19. октобра.*

СВЕТИ АПОСТОЛ ЈУДА (ТАДИЈА). Један од дванаесторице. Син Јосифов и Саломијин (Не Саломије Витлејемске него друге), а брат Јакова, брата Господњег. Са Саломом, ћерком Агнеја, имађаше Јосиф дрводеља 4. сина: Јакова, Јосију, Симона и Јуду. Овај Јуда назива се понекад Јуда Јаковљев, по знаменитијем од себе брату

своме Јакову. Своју посланицу св. Јуда почиње овако: од Јуде, Исуса Христа слуге, брата Јаковљева. Иако се и он могао назвати братом Господњим колико и Јаков, он то не чињаше из смирења и стида, јер у почетку он не веровао Христу Господу; и када старац Јосиф пред смрт хтеде и Исусу дати део имања као и осталој деци својој, сви се томе успротивише па и Јуда, само Јаков драговољно одели део од свога дела и намени га Исусу. Још се Јуда назива Левијем и Тадејем. Има још један Тадеј, од Седамдесеторице апостола (21. август), но овај Тадеј, или Јуда, био је један од великих апостола. Проповедао је Јеванђеље по Јудеји, Самарији, Галилеји, Идумеји, Сирији, Арабији, Месопотамији и Јерменији. У Едеси, граду Авгаровом, допунио је проповед онога другог Тадеја. Када проповедаше у пределима око Арарата, би ухваћен од незнабожаца, распет на крст и стрелама убијен, да вечно царује у царству Христовом. *Слави се 2. јула*

СВЕТИ АПОСТОЛ СИМОН ЗИЛОТ. Један од дванаест великих апостола. Родом био из Кане Галилејске. На свадбу му дође Господ Исус са Матером и с ученицима. Када несташе вина Господ претвори воду у вино. Видећи ово чудо Симон младожења остави кућу, и родитеље и невесту, па пође за Христом. Зилот значи Ревнитељ. А Ревнитељем Симон је назван због своје велике и огњене ревности према Спаситељу и Његовом Јеванђељу. По пријему Светог Духа Симон је отишао да проповеда Јеванђеља у Мавританију у Африци. Пошто је успео да многе обрати вери Христовој, буде намучен и најзад на крсту распет као и његов Господ, који му је припремио венац славе у царству бесмртном. *Слави се 23. маја.*

СВЕТИ АПОСТОЛ МАТИЈА. Родом из Витлејема, од племена Јудина. Учио се код св. Симеона Богопримца у Јерусалиму. Када Господ изађе на проповед о царству Божијем, тада се и Матија придружи онима, који љубљаху Господа, јер га и сам он свим срцем љубљаше, с насладом речи Његове слушао и дела Његова гледао. У почетку беше Матија прибројан у Седамдесет мањих ученика Христових, но по васкрсењу Господа, пошто место Јуде издајника би упражњено, апостоли коцком изабраше овога Матију на место Јудино за једнога од Дванаест апостола (Дела Ап. 1,23). Примивши

Духа Светога о Педесетници Матија пође на проповед Јеванђеља, и проповедаше најпре у Јудеји, по том у Етиопији, где велике муке претрпе Христа ради. Држи се да је проповедао и по Македонији, где га хтедоше ослепити, но он поста невидљив за своје мучитеље, и тако избеже опасност. Будући у тамници Господ му се јави, и укрепи га, и ослободи. Најзад се поново врати на посао у Јудеју. Ту беше оптужен и на суд изведен пред првосвештеника Анана, пред којим он неустрашиво сведочаше о Христу. Анан, онај исти Анан који пре тога уби апостола Јакова, осуди и Матију на смрт. Тада изведоше св. Матију и убише камењем, а по том секиром одсекоше му главу (ово беше римски начин убијања осуђених, а лицемери Јевреји применише тај начин над мртвим човеком, да би показали Римљанима, као да је убијени био и противник римски). Тако сконча овај велики апостол Христов и усели се у радост вечну Господа свога. *Слави се 22. августа.*

Према *Охридском прологу* од Владике Жичког Николаја, приредио и штампао протојереј Драгомир Шиповац *пред Васкрс 1998. године*

Лик св. краља
Милутиина,
који је већ
живојисан на
свици пред
олишаром са
леве стране.
Поклон
Слодогана
Трандафи-
ловића.
За Васкрс ће
бити јошова
лева страна
олишара

ДАРОДАВЦИ ИКОНА - ФРЕСАКА

Св. Кирило	Младен Дрљача
Св. Методије	Перо Дрљача
Св. Григорије Богосл.	Станиша Јовановић
Св. Архангел	Бранко Лукић
Исус Христос	Раде Оклобдија
Св. Јован Златоуст	Драган Савић
Св. Василије Велики	Момир Кујовић
Св. Григорије Дв.	Зоран Радосављевић
Ап. Јаков Брат Госп.	Мирослав Стојаковић
Св. Арх. Срп. Максим	Д.А.Н.Н. Шиповац
Св. Арх. Срп. Данило	Миленко Бранисављевић
Св. Арх. Срп. Арсеније	Саво Чубрило
Св. Архангел	Лазо Лазић
Свети Сава	Славко Рацић
Св. Василије Острошки	Влајко Ђуричанин
Св. Петар Цетињски	Влајко Ђуричанин
Св. Патр. Јоаникије	Бошко Ђорђевић
Св. Патр. Срп. Јефрем	Радисав Живановић
Св. Царица Јелена	Драгица Кешић
Св. Краљ Милутин	Слободан Трандафиловић
Српска круна	Стевица и Нат. Јаковљевић
Св. Цар Константин	Шћепан Кешић
Св. Цар Урош Српски	Неђо Килибарда
Црквени грб	Бранко Рупар
Исус Христос (2.лика)	Ђорђе Козић
Апостол Петар	Душан Шолаја
Апостол Јаков Зевд.	Розина и Живадин Петровић
Апостол Јован Богосл.	Душан и Мирослав Магазин
Апостол Андреј	Велимир Јоцић
Апостол Филип	Софија Драгићевић
Ап. Вартоломеј	Миленко Бранисављевић
Апостол Матеј	Коста Симић
Апостол Тома	Зорка Шиповац
Ап. Јаков Алф.	породица Милана Симића
Апостол Тадија	Јован Пјевач
Ап. Симон Зилот	Стојан Секулић
Апостол Матија	Вјекослав Брђанин
Св. Архиј. Стефан	Лазар Марјановић
Св. Ђакон Авакум	Петар Дамјанац

Све наведене иконе су по \$ 500, изузев три фреске са Христовим ликом и Св. Савом. Оне су \$ 1 300.

ДОБРОВО, и ПРИДОЗИ ЦРКВИ

од 1. јануара - 1. априла 1998.

Слободан и Ев. Пантић	100	Милош Дакић	10
Радмило и Б. Живковић	50	Ангелина Богдановић	20
Слободан Предић	20	Јован Пјевач	20
Спасоје Рашић	20	Слободан Крстић	20
нечитак потпис	10	Придози за саву	
Душан Белић са фам.	10	Љубица Јанковић	20
Милан Штета	10	Милорад Јанковић	10
Милош Пецић	20	Слободан Пантић	20
Јово Бараћ	20	Михајло Томић	10
Раде Оклобција	20	Марија Живковић	20
Ерцег	20	Радомир Глигоревић	5
Милан и Вера Кљајић	30	Тихомир Глигоревић	5
Васо Груловић	10	Обрад Глигоревић	10
Мирко Бркић	50	Жарко Сретеновић	20
Тоша Плачејевић	20	Зорка Шиповац	20
Драган Илић	20	Радојка Фржовић	20
Милан Брадоњић	20	Спасоје Цвикић	20
В. Брновић	50	Славомир Ранковић	20
Бели Ђурковић	50	Лазар Марјановић	20
Спасоје Цвикић	30	Сибинова музика	20
Зоран Милисављевић	20	Шћепан Милишић	20
С. Мајић	20	Милица Кешел	15
Бранко Живковић	20	Ранко Мајуновић	10
Б. Кујовић	20	Богдан Роквић	10
Душан и Б. Кујовић	50	Ковиљка Ковачевић	10
Свето Драговић	20	Марко Зечевић	50
Радиша Микић	50	Милутин Воиновић	20
Лазар Марјановић	20	Стојан Секулић	20
Александра Јакшић	20	Слободан Вигњевић	20

Бранко Пољак	20	Ђорђе Лазаревић	30
Миле Илић	40	Вецо и Б. Стевановић	30
Раде Вигњевић	20	Раде и Нада Ђурић	30
Мирослав Стојаковић	30	Душан Шолаја	40
породица Костадиновић	100	Милан Грубић	20
Војна Триван	10	Миладин Жижовић	20
Весна Ковач	20	Мирко Ороз	50
нечитко име	10	Никола Радмановић	40
Смиља	5	Петар Новаковић	20
Ђорђе Ђурковић	10	Јанко Пупавац	20
Славомир Ранковић	50	Владо Гаћеша	10
Милојко Југовић	20	М Поповић	10
Братислав Андрејић	20	Божо Маљковић	20
Јоцо Вигњевић	10	Миле и С. Вигњевић	20
Реља Плавшак	10	Данило и Д. Булатовић	20
Миро Магазин	10	Илија Стринић	20
Јово Ђекић	10	Томо и Н. Крчевинац	20
Драган и С. Бошњак	20	Зора Вуловић	10
Михајло и П. Ковачевић	50	Марко Бањанин	20
Милан Штета	20	Милорад Илић	50
Мијо Талијан	20	Раде Челебићанин	20
Јован Ракић	20	Андрија Тоскић	20
Грозда Ђукић	20	Јован Лујић	50
Бојана Медић	20	Младен Дрљача	20
Радмила Цвијетић	10	Душан Челебићанин	20
Мирко Љепојевић	20	Никола Танасић	20
Гојко Марков	20	Марко Милекић	50
Гојко Лакић	10	Раде Чулић	30
Душан и Д. Станковић	20	Миле Бојић	20
Перо и В. Јовановић	30	Станимир Јовановић	10
Богдан и М. Панић	20	нечитко име	20

Софија Драгићевић	10	Вито Обрадов	20
Милан Вековић	50	Зоран и Нада Поповић	50
Митра Бошњак	10	Слободан Тајић	20
Ђорђо Кешић	20	Мира Косановић	20
Ненад Глигоревић	5	ЦШО Geelong	100
Предраг Глигоревић	10	КСС Geelong	50
Рајко Глигоревић	20	Ђуро Купрешанин	20
Петар Докмановић	10	ЦШО Frenkston	100
Наталија Докмановић	20	КСС Frenkston	50
Ђорђе Ђукић	20	Златко Андрејић	20
Ацо и Милка Лукић	20	Српска Нар. Одбрана	50
Бранко Живковић	20	Владо и Ана Бошњак	20
Мирољуб Андрејић	20	Раде Оклобџија	30
Спасоје и М. Цвикић	30	Раде Вујић	20
Драгољуб Гвозденовић	20	*****	
Серафин Грујић	20	Драган и Војна Триван	10
Младен М	20	Радмилко Б. Живковић	10
Михајло Томић	20	Живадин Петровић	10
Стева и Анђа Овука	20	ЦШО Wodonga	100
Драго Недојевић	20	Анђа Ковачић	50
Марина Пјевач	10	Михаило Томић	40
Живота Живовић	20	Ангелина Богдановић	50
Коста Наградић	30	Мира Николић	10
Витомир Новаковић	20	Љубинка Ђурђевић	20
Санко Аперлић	15	Младен и М. Чубела	10
Жарко Сретеновић	20	Душан Лаић за + Васа	20
породица Грујић	20	Вуле Богуновић	50
Зоран Радосављевић	30	Марина и М. Пејвач	20
Вангел Спасовски	20	С.Д.Гвозденовић	20
Софија Спасовски	20	Александра Јакшић	10
Петар Јеленовић	20	*****	

Родољуб Буцало	20	Душан Стаменковић	10
Раденко Суботић	10	Добросав Ђорђевић	20
Милорад Лазић	10	породица Дамјанац	20
Ђуро и Марица Лазић	20	породица Шиповац	50
Славен и З. Скочајић	20	Никола Пешић	10
Радомирка Гашић	20	Петар Павловић	30
Радмило Б. Живковић	20	Владо и Ј. Ковачевић	20
Никола Вујанић	20	Жарко и С. Јовичић	20
Лазар Јузбашаић	20	Мишо и Ђ. Видачић	30
Велимир Старчевић	30	Глигор Хешков	10
породица Пјевач	20	Драган Ковачевић	20
Мићо и М. Кулинчевић	20	Видоје Обрадовић	20
Слободан Јаковљевић	20	Мирко Добријевић	20
Раде Милуновић	30	нечитко име	10
Станиша Јовановић	20	Богдан Ђурић	10
Дејан Јаковљевић	20	нечитко име	10
Саша и М. Кулинчевић	50	Жика Стаменковић	15
Момо и П. Јеремић	20	Александар Нади	20
Александра Јакшић	20	Милош Дакић	10
Драгиша Ђорђевић	20	Богосав Силбашаић	50
Драгутин Ивановић	20	породица Вујовић	30
Ратибор Стевановић	5	породица Шиповац	20
Дмитар Вранешевић	40	Божидар Ковач	20
Ивана Нешић	10	Љубица Милићевић	10
Милан и Вера Кљајић	20	Радојка Фржовић	10
Александар Младеновић	20	Зора Шиповац	10
Sisters of "St. John"	20	Милош Петровић	20
Драго	20	Степа Степановић	20
Живадин Петровић	20	Љубомир Ераковић	20
Вера Станковић	10	Илија Никић	10
Стојанка Рапајић	10	Петра Пешић	20

УМЕСТО ЦВЕЋА	Раде Чећебићанин	20	
ЗА ПОКОЈ ДУШЕ	Раде Зукановић	50	
+ ВАСА ЦЕРОВЦА	Душан Станковић	20	
Раде Петровић	25	Петар Јовановић	20
Марко Чубро	30	Саво Малешевић	50
Петар и М. Крчевинац	50	Шпиро Павасовић	20
Душан Лаић	40	Томо Крчевинац	50
Велимир Божуновић	50	Јово Буловић	20
Лука Драгојло	20	Богдан Панић	20
Раде Дудић	20	Ник Анђелић	50
Душанка Петровић	15	Буцо Јовановић	50
Грозда Тадић	15	Михајло Пејић	20
Јован Марчетић	50	Душан Грубнић	20
Стево Петровић	30	Ник и Н. Вујновић (Соп)	40
Милорад Церовац	50	Дара и Милан, Бранко	
Илија Стринић	20	Крнета из Енглеске	50

ПРИЛОЗИ ЗА СВТОСАВНИК

Вера Ковачевић	20
Душан Смиљанић	10
Марија Силвашић	20
Милева Зечевић	20
Вито Новаковић	10
Обрен Поповић	20
Драгица Оклобдија	10

Воскресеније твоје Христе Спасе, ангели појут на небесјех,
и нас на земљи сподоби чистим срцем тебе славити.

Христос воскрес из мртвих, смртију смрт поправ, и
сушчим во гробјех живот дарова.

Најмлађи ученици школе и фолклора са учитељима:
 Марином Челебић и Николом Јовић. Оливи Петровић, Никола
 Јоксимовић, Тања Ранковић, Кристина Андрејић, Моника Шеровић,
 Кристина Вујовић, Александра Гашић, Радика Суботић, Софија Челебић,
 Јелена Андрејић, Милина Јанић, Рале, Поповић, Диана Плетиќапа,
 Адријана Вујовић, Ђипа Челебић, Гордана Пиновац, Сузана Пољак

Велика фолклорна група "Авала" (горе)
и други разред школске деце (доле)

**Придози за грађњу и живописање цркве
од 1. децембра 1997 - 1. априла 1998.**

КСС Огњена Марија	10 000	Петар Трпевски	50
Стефанија Гвозденовић	800	Ђорђе Ерић	251
Драгољуб Гвозденовић	800	Михајло Ковачевић	1000
Милорад Вековић	1000	Драгомир Пешић	50
Стојана Негис	50	Неђо Шиповац	500
Драдо Плетикапа	600	Никола и А. Јовановић	200
Илија Ђукић	600	Драгица Оклобџија	200
Милан Илић	180	Вуле Богуновић	200
Јован Пјевач	50	Тодо Глоговац	200
Милисав Радовановић	2000	Љубомир Ераковић	30
Мирко Томашевић	600	Михајло Мијатовић	100
Васо и Манда Церовић	1110	Ивана Нешић	700
Живадин Петровић	50	Славица Тривунић	50
Марија Силвашић	200	Алекса Аврамовић	100
Глигорије и Д. Хешков	50	Веселин Сворцан	20
Божо Ковач	1050	Бобан Станковић	10
Спасоје Лугоња	300	Душан Смиљанић	50
Живомир Николић	100	Михаило Томић	50
Милан и Вера Кљајић	150	Алекса Рашовић	600
Дмитар Вранешевић	50	Вуле Богуновић	100
Вера Костадиновић	100	Мирко Томашевић	150
Слободан Јевтић	30	Војо Миленковић	600
Цветко Јевтић	29	Гојко Лакић	200
Миле Павић	30	Марко Бањанин	1000
Бојка Ђукић	20	Марија Силвашић	300
Марко Радовановић	3000	Српско Краљ. Удружење	1000
Бранко и Зорица Панић	1600	Пензипонери-Гринзб.	50
Тихомир Оклобџија	150	Никола и Нада Вујанић	100
Јадранка Стојановић	225	Бранко Рупар са родит.	500
Бобан и Соња Стојановић	225	Српско Краљ. Удружење	100
Зоран Радодављевић	50	Драгиша Ђорђевић	100

Станиша Јовановић	50	Миленко Бранисављевић	1000
Мирољуб Андрејић	50	Софија Драгићевић	50
Милан Николић	100	Ђорђе Козић	1300
Горан Јаковљевић	200	Зоран Радосављевић	500
породица Гавриловић	50	Витомир Новаковић	50
Александар Становић	100	Неђо Мађаревић	50
Ф.К. "Србија"	100	Савез КС Сестара	1600
ЦШО Keysborough	100	КСС "Огњена Марија"	2000
Манојло Поповић	500	Брано Поповић	100
Добросав Ђорђевић	30	Душан Шолаја	500
ЦШО St. Albans	100	Миладин Живковић	30
КСС St. Albans	100	Шпиро Уљаревић	100
Чедо Вуловић	20	Бранко Лукић	500
Весна Ковач	50	Стојан Секулић	100
ЦШО Yallourn Nth	100	Момир Кујовић	500
КСС Yallourn Nth	50	Зорка Шиповац	300
Ристо Поповић	50	Анђелко Шиповац	125
Ранко Булатовић	50	Душан и Миро Магазин	500
С.Ч. "Равна Гора"	100	Радисав Живановић	500
У.Б. "Дража Михаиловић"	50	Петар Дамјанац	500
Драго Плетикапа	50	Глигорије и Д. Хешков	40
Славиша Илић	550	Неђо Килибарда	500
Драгољуб Гвозденовић	50	Славко и Светлана Рацић	
Данко Ђосић	100	(Canberra, АСТ) за здравље	
Саша Кулинчевић	50	своје деце Наташе и Тање и	
Раде Јоветић	100	сестрића Стефана	1200
Илија и Ан. Чубрило	100	*****	
Вера Ковачевић	50	<i>Боже благослови кћинице и</i>	
Богољуб Петрић	1000	<i>и приложнике твоја светлој</i>	
Миладин Петрић	500	<i>храма и и сачувај их у све дане</i>	
Стојан Секулић	100	<i>живота, молитвама Светлој</i>	
Ђорђе Ерић	1000	<i>Саве, ирвој српској</i>	
Софија Драхићевић	500	<i>и просветијела и учијела!</i>	

ДВЕДЕСЕТ ГОДИНА У СЛУЖБИ БОГУ И СРПСКОМ РОДУ

Обе године се набраћаба 20 година откако је наш свештеник протојереј Драгомир Шипобац рукоположен. Било је то током Часног поста. За ђакона је рукоположен 12. марта, а у чин јереја 9. априла 1978 године. Свету тајну је обавио у манастиру Светог Саве у Ипајну Њ.П. епископ Николај, садашњи митрополит Дабро-бодански.

Постављен је на Сант Албанску парохију, где је служио до пред крај 1986 године, те се у овој парохији Светог Саве налази већ једанаест и по година.

За овај перод је стотине деце крстио, многе бенчао, хиљаде причестио, трудећи се на њиви Господњој одано и достојанствено.

*На многаја
љета !*

TAXATION

VEKOVICH & ASSOCIATES

Public Accountants - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14. дана

МИЛАН ВЕКОВИЋ: 588.Plenty Rd. PRESTON

Тел: 9478 1915

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова. Било велики или мали посао, ми смо на располагању.

ВУЛЕ БОГУНОВИЋ:

Phone:9434 5190 / - Mobile: 018 365 214

AUSTRAL ALUMINIUM PRODUCTS P/L

Aluminium Doors & Windows

Власник: НИКОЛА ИВАНЧЕВИЋ

1930 Hume Highway, CAMPBELLFIELD, 3061

Phone: 9357 8277 Fax: 9357 8252

ЗУБНИ ЛЕКАР

Др. Вукослав Чељебић

За све врсте стоматолошких услуга: крунице, мостове, протезе, лијечење зуба, дјечја стоматологија, козметичка стоматологија и остало.

Обратите се на адресу: **Preston Central Clinic**

227. Bell St., PRESTON, 3072.

Tel: 9416 9888

SVETOSAVNIK

ST. SAVA PARISH PUBLICATION

212 Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

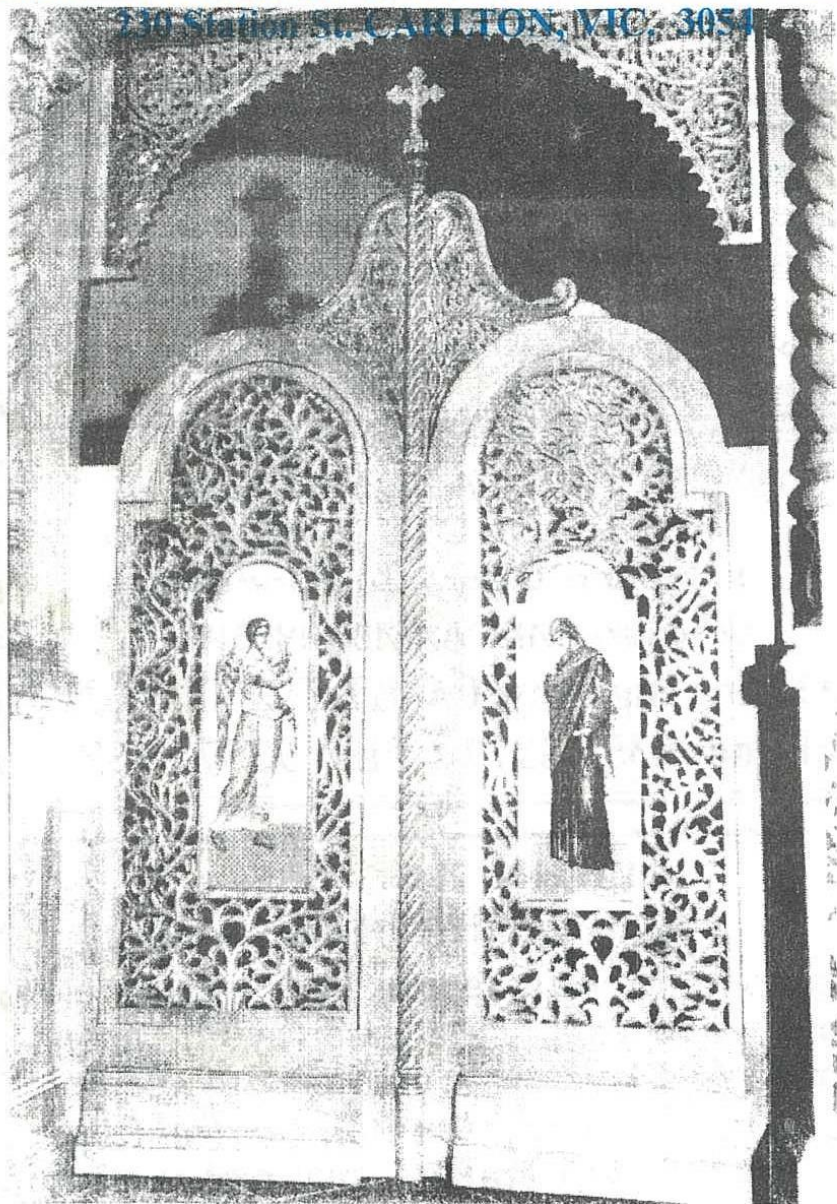
230 Station St. CARLTON, VIC. 3054

Ц
Р
К
В
А

С
В

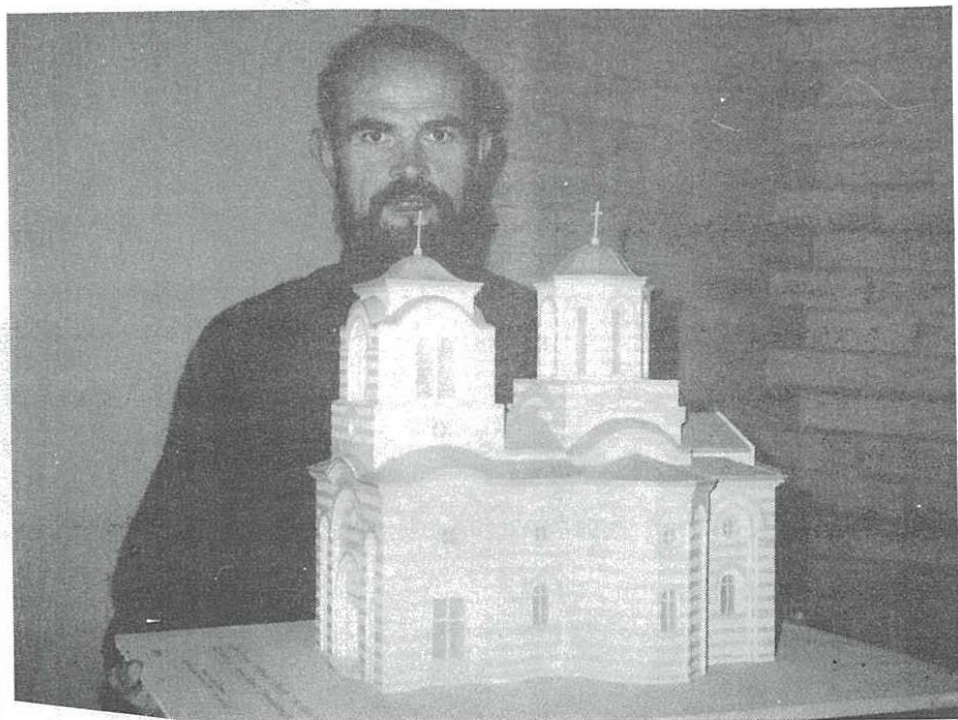
С
А
В
Е

G
R
E
E
N
S
B
O
R
O
U
G
H

Царске двери у новој цркви

**ПОЗИВНИЦА НА БАНЌЕТ
У ЧАСТ 20. ГОДИНА СЛУЖБЕ БОГУ
ПРОТОЈЕРЕЈА ДРАГОМИРА ШИПОВЦА
У СУБОТУ ВЕЧЕ 2. МАЈА 1998.
СВЕТОСАВСКИ ДОМ - ГРИНЗБОРО**

ПРОГРАМ ЈУБИЛАРНЕ ВЕЧЕРИ:

- * Вечерње богослужење у 7. сати у новој цркви
 - * Послужење са вечером
 - * Наступи фолклорних група Викторије
 - * Прота Драгомир Шиповац о протеклом периоду
 - * Честитке и речи наших духовних отаца
- Улазница са богатом вечером свега \$ 15,00

ДОБРО ДОШЛИ!

